

verdienen, je er ook moest wonen; zijn tweede dat wanneer je gevraagd werd om iets voor Rotterdam te doen in een bestuursfunctie je die taak ook onmiddellijk op je behoorde te nemen.

In 1955 kwam de benoeming van Hemmo tot notaris af en vanaf die tijd verplaatste zijn aandacht zich van de advocatuur naar het notariaat, hoewel hij tot het eind toe ook als advocaat ingeschreven en werkzaam is gebleven. Speciaal het vennootschapsrecht had zijn belangstelling. Vele jaren was hij voorzitter van de gemengde commissie vennootschapsrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten en van de Koninklijke Notariële Broederschap. Op kantoor werd hij door het overlijden van mr. A. Schadee en het terugtreden van zijn vader en van Lambert sr. de nestor van de maatschap. Met de dagelijkse gang van zaken bemoeide hij zich niet, dat liet hij aan anderen over, doch op strategische momenten ontvouwde hij in woord en geschrift - soms gedurfde - toekomstplannen voor de maatschap, en hij wist deze ook te realiseren. In 1968 - het eerste jaar van de fusies in de Rotterdamse advocatenwereld - kwam een fusie tot stand met het kantoor van Blussé van Oud-Alblas. In 1971 volgde de verhuizing van de gefuseerde kantoren van Wijnhaven en Westplein naar het moderne kantoorgebouw van het Bouwcentrum aan het Weena. In dezelfde tijd kwam er een informele alliantie tot stand van enkele grote Europese advocatenkantoren in het kader van de 'Information Club', waarbij Hemmo de drijvende kracht was. In 1980 volgde een interlokale fusie met het kantoor van Worst en Van Haersolte in Amsterdam en in 1990 de fusie met Dutilh, Van der Hoeven en Slager. Aldus ontstond het kantoor Nauta Dutilh, met weliswaar de grootste vestiging in Rotterdam, doch diverse andere vestigingen in binnen- en buitenland, waarvan niet ten onrechte de naam Nauta als eerste vermeld wordt. In 1975 werd Hemmo onderscheiden met het officierschap in de orde van Oranje-Nassau, in 1988 met het ridderschap in de orde van de Nederlandse Leeuw en in 1989 met het commandeurschap in de Luxemburgse Orde van de Eikenkroon.

Langzaamaan brak ook de tijd van afbouwen aan. Begin 1983 trad hij af als notaris om plaats te maken voor één van zijn jongere kantoorgenoten. Tot eind 1990 bleef hij echter deel uitmaken van de maatschap en zette hij zijn adviespraktijk voort. Inmiddels waren hij en Marie-Louise verhuisd naar 'Het Barge' in Eefde, het buitenhuis waar ook zijn ouders na afbouw van hun werkzaam leven in Rotterdam met zoveel plezier gewoond hadden. Hij had